

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XCVIII. — Izdan in razposlan 31. dne decembra 1912.

Vsebina: (Št. 231—233). 231. Ukaz, s katerim se objavljajo dodatna določila k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi vode. — 232. Ukaz, s katerim se objavljajo dodatna določila k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi vode. — 233. Ukaz, s katerim se objavljajo dodatna določila k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi elektrike.

231.

Ukaz ministrstva za javna dela z dne 21. decembra 1912. l.,

s katerim se objavljajo dodatna določila k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi vode.

Dodatno k ministrstvenemu ukazu z dne 17. decembra 1909. l. (drž. zak. št. 209) se daje na javno znanje naslednji, po c. kr. komisiji za pravilni meroskus izdani dodatek k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi vode.

Določila tega dodatka dobé moč z dnem objave.

Trnka s. r.

Prvi dodatek

k
predpisom

o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi vode.

Na mesto določil oddelka V, točka 18, odstavek 5 z ministrstvenim ukazom z dne 17. decembra 1909. l. (drž. zak. št. 209) objavljenih predpisov stopijo naslednja določila:

„Ako ob preskušnji vodomernika ni pretlaka šestih atmosfer ali ako je vodomernik, ki je predložen v obravnavanje meroskusnega urada, določen za manjši tlak nego šest atmosfer, se lahko opravi preskušnja meroskusnega urada ob tlaku, ki je na razpolaganje, oziroma ob navedenem tlaku, za katerega je določen vodomernik; pri tem naj velja za največjo (100%) obremenitev lista največja pretočna množina, s katero se popreskusi vodomernik oziraje se na dani, ozir. navedeni tlak.

Po tem je izmeriti 50, 10 in 2% obremenitev.

Ako se vodomerniki popreskusijo ob drugem pretlaku nego šest atmosfer, se pa to naredi razvidno v izvidnici, spadajoči k dotičnemu vodomerniku.

Na Dunaju, 18. dne novembra 1912. l.

C. kr. komisija za pravilni meroskus:

Lang s. r.

232.**Ukaz ministrstva za javna dela
z dne 21. decembra 1912. l.,**

s katerim se objavljajo dodatna določila k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi vode.

Dodatno k ministrstvenemu ukazu z dne 17. decembra 1909. l. (drž. zak. št. 209) in z dne 21. decembra 1912. l. (drž. zak. št. 231) se daje na javno znanje naslednji, po c. kr. komisiji za pravilni meroskus izdani, gledé pristojbin po ministrstvu za javna dela odobreni dodatek k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi vode.

Določila tega dodatka dobé moč z dnem objave.

Truka s. r.

Drugi dodatek

k

predpisom

o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi vode (delni vodomerniki).

V preskušnjo in poveritev meroskusnega urada se pripuščajo, in sicer kakor vodomerniški sistem VI, taki vodomerniki, ki merijo posrednje celo množino vode, ki se porablja, in neposrednje le nje alikvoten del.

Ti vodomerniki morajo ustrezati z ukazom z dne 17. decembra 1909. l. (drž. zak. št. 209) objavljenim občin in vrhutega še naslednjim posebnim predpisom:

1. Premer prereza delnega vodomernika ne sme znašati manj nego 100 mm.

2. Meroskusnouradna preskušnja delnih vodomernikov se vrši samo na kraju, kjer so dokončno postavljeni.

Natančnejše pogoje, po katerih se vrši ta preskušnja, pové od primera do primera c. kr. meroskusna postaja za elektroštevce in mernike o porabi vode na Dunaju (prim. točko 19, odstavek 3 predpisov, objavljenih v drž. zak. št. 209 iz l. 1909.).

3. Ob tej preskušnji naj velja za največjo (100%no) obremenitev tista največja pretočna množina, s katero se lahko preskusi vodomernik

pri razmerah tlaka in drugih razmerah, ki so na kraju, kjer je postavljen. Po tej največji obremenitvi je odmeriti 50, 10 in 20%no obremenitev, s katero se mora vodomernik preskusiti po točki 18 omenjenih predpisov (prim. spredaj stoječi, v državnem zakoniku iz l. 1912. pod št. 231 objavljeni ukaz, ozir. prvi dodatek k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi vode.

4. Vodomernik sistema VI sestoji lahko ali iz venturirne cevi V_1 , V_2 (pod. 1) — to sta dve koniški cevni štuli, ki se dotikata druga druge s svojo manjšo ploskvijo — in iz stranskega voda G_1 , G_2 , ki je spojen z eno izmed cevni štul V_1 , ali iz kosa cevi glavnega voda R (pod. 2), v katerega je vstavljen Pitotova dvojna cev s pritočnim kanalom E in z iztočnim kanalom A . V stranskem vodu, spojenem z venturirno cevjo, ali s Pitotovo cevjo je staknjen vodomernik, ki mora pripadati enemu izmed pripuščenih vodomerniških sistemov. Ta vodomernik meri zgolj množino vode, ki teče skozi stranski vod, ozir. Pitotovo cev.

5. Dopustno je v stranskem vodu narediti zaklopnice, ki dovoljujejo, da se vodomernik iztakne od cevi glavnega voda, ozir. od Pitotove cevi; toda poskrbljeno mora biti, da se plombirajo te zaklopnice.

6. Cifrenica, nameščena na vodomerniku stranskega voda (stranski vodomernik), mora (prim. tudi točko 17 a in b omenjenih predpisov [drž. zak. št. 209 iz l. 1909.]) kazati vso množino vode, ki teče skozi vodovo cev, po litrih, hektolitrih in kuhičnih metrih.

7. Dopustno je stranski vodomernik, preden se stakne v stranski vod, meroskusnouradno obravnavati. Pri tem bo pa treba vpoštevati, da je množina vode, ki jo kaže stranski vodomernik, mnogokratnik množine vode, ki teče skozi stranski vodomernik.

O takem meroskusnouradnem obravnavanju stranskega vodomernika pa se ne izda uradna izvidnica, temveč c. kr. meroskusna postaja za elektroštevce in mernike o porabi vode piše zgolj zabeležek o uspehih te preskušnje stranskega vodomernika.

Tudi za ta primer ločene preskušnje stranskega vodomernika pa nikakor ne odpade dolžnost v zmislu točke 2 teh predpisov delni vodomernik kakor tak dati meroskusnouradno obravnavati na mestu, kjer je postavljen.

8. Delne vodomernike je kolkovati v zmislu določil točke 6 omenjenih predpisov; zlasti je zavarovati tudi zvezo stranskega vodomernika s stranskim vodom in s cevjo glavnega voda, ozir. venturirno

cevjo s tem, da se namestijo plombe v posebnih primerih.

Ako so nameščene zaklopnice v stranskem vodu (prim. spredaj stoječo točko 5), je tudi nanje nadeiti plombe, da se te zaklopnice ne morejo prestaviti.

9. V izvidnici, spadajoči k delnemu vodomerniku, bo treba navesti tudi kaliber cevi glavnega voda, ozir. venturirne cevi, kaliber stranskega voda in kaliber v stranski vod staknjene vodomernika ter sistem, kateremu pripada ta vodomernik.

Ako se je v zmislu točke 7 teh predpisov stranski vodomernik meroskusnouradno obravnaval, preden se je staknil v stranski vod, je to zaznamovati na pripravnem mestu v izvidnici, spadajoči k delnemu vodomerniku, in v njej nadalje navesti tisti pri preskušnji ovedeni faktor, s katerim se mora množiti množina vode, ki gre skozi stranski vodomernik, da se dobi množina, ki jo kaže.

10. Gledé dodatnega meroskusa veljajo vobče določila v drž. zak. št. 209 iz l. 1909. objavljenih

predpisov (prim. točki 23 in 24 teh predpisov). Toda dovoljeno je ob dodatnem meroskusu delnih vodomernikov, ako je bil stranski vodomernik po izvidnici preskušen, preden se je staknil v stranski vod, in je pri tem ustrezal predpisom, vnovič preskušati z meroskusom zgolj stranski vodomernik, in sicer oziraje se na faktor, naveden v izvidnici (prim. sprednjo točko 9).

11. V zmislu določil oddelka IX, točka 25 do 28 nazadnje omenjenih predpisov je z delnimi vodomerniki gledé pristojbin ravnati kakor z vodomerniki s kalibrom več nego 80 mm.

12. Potrebne odredbe gledé kolkovanja ob dodatnem meroskusu ukrene od primera do primera c. kr. meroskusna postaja za elektroštevce in mer-nike o porabi vode na Dunaju.

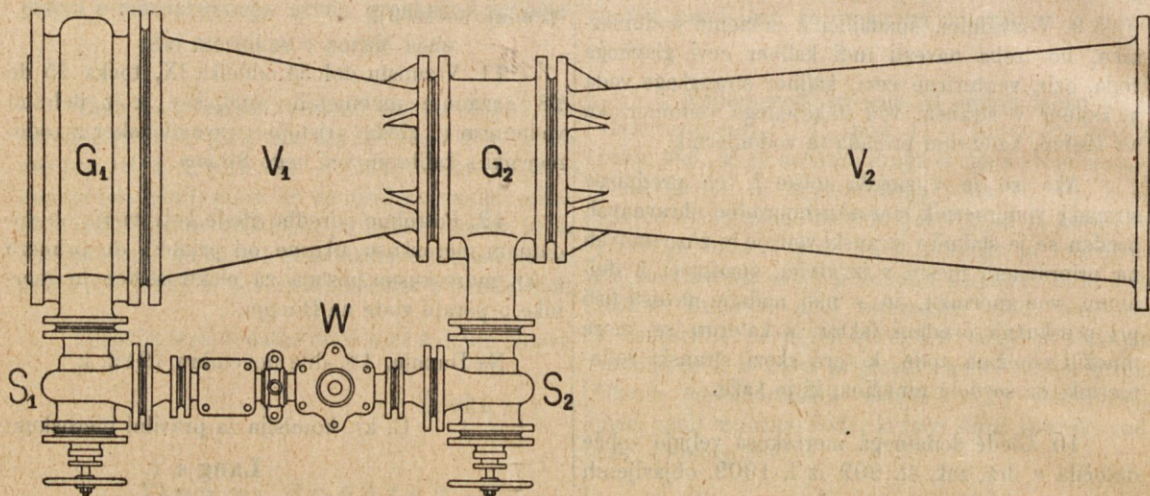
Na Dunaju, 18. dne novembra 1912. l.

C. kr. komisija za pravilni meroskus:

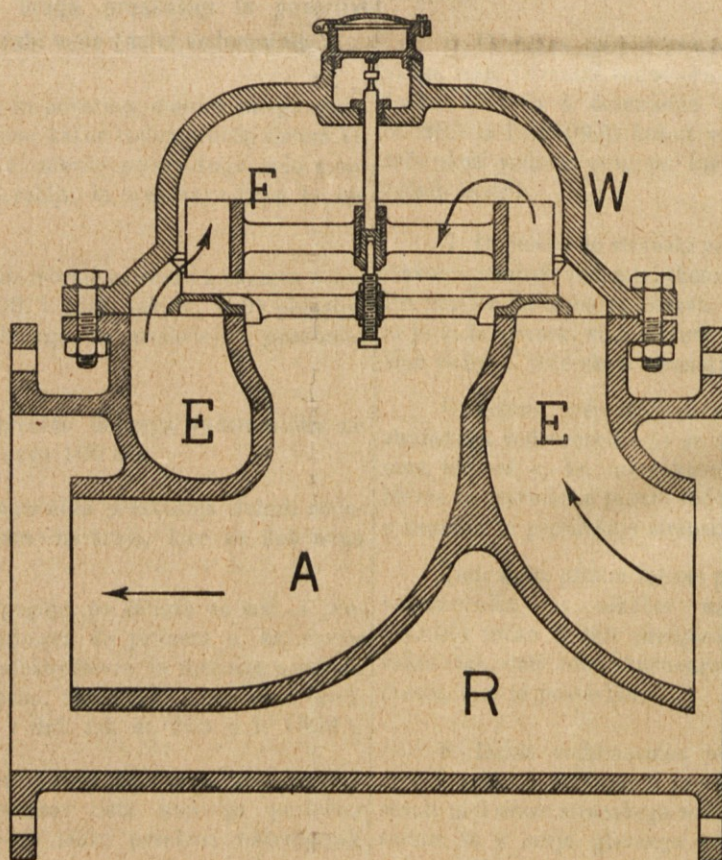
Lang s. r.

Vodomerniški sistem VI.

Pod. 1.

Pod. 2.

233.**Ukaz ministrstva za javna dela
z dne 21. decembra 1912. l.,**

s katerim se objavljajo dodatna določila k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi elektrike.

Dodatno k ministrstvenim ukazom z dne 21. decembra 1903. l. (drž. zak. št. 261), z dne 17. decembra 1909. l. (drž. zak. št. 211) in z dne 31. januarja 1912. l. (drž. zak. št. 33) se javno naznanja naslednji po c. kr. komisiji za pravilni meroskus izdani dodatek k predpisom o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi elektrike.

Določila tega dodatka dobé moč s 1. dnem januarja 1914. l.

Trnka s. r.

Tretji dodatek

k

predpisom

o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi elektrike.

Dopolnjuje v drž. zak. št. 261 iz l. 1903. objavljene predpise o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi elektrike (oddelek VI, točke 26 do 37) se zaukazuje, da se smejo elektroštevci meroskusnouradno obravnavati samo tedaj, ako kljupe, ki so na števcih, gledé oznamenila ustrezajo nastopno navedenim določilom:

1. Tiste kljupe, s katerimi se elektroštevci spojijo z vodovim omrežjem elektraren (podjetij), se morajo oznameniti s črko „M“, tiste kljupe pa, s katerimi se spojijo vodi, ki vodijo k mestu porabe, s črko „L“.

Kljupe, s katerimi so spojena vretenca napetostštevcev, morajo imeti oznamenilo „V“.

2. Pri števcih enakega toka je, da se primerno ozameni smer toka, črkam *M* ozir. *L* — in sicer na desni spodaj — pridejati znamenja + ali —.

Kljupe peterovodnega števca enakega toka je oznameniti z „M+“, „M+“, „M-“, „M-“, „L+“, „L+“, „L-“, „L-“, za izravnalno vodilo določeno kljupo pa s številko „0“.

Pri trovodnem števcu za enaki tok je kljupe za zunanja vodila oznameniti z „M+“, ali „M-“, oziroma „L+“ ali „L-“, kljupa za izravnalno vodilo pa mora imeti oznamenilo „0“.

3. Pri števcih izmeničnega toka za večfazne naprave je za fazne vode določene kljupe ločiti drugo od druge s številkami (1, 2, 3 itd.). Te številke je pristavljati k črkama *M*, ozir. *L* na desni spodaj.

Kljupe za vodilo z ničlo je pri večfaznih števcih oznamenjati z „0“.

4. Pri števcih izmeničnega toka z menjali toka ali napetosti je kljupe števca in menjala toka, ozir. napetosti, ki jih je spojiti drugo z drugo, oznamenjati enako; primarne kljupe menjala toka, ozir. napetosti se morajo opremiti s pristavkom rimske številke I, in sicer na desni nad črko *M*, da se poznajo od drugih kljup.

5. Pri števcih za mnogoterno tarifo, ki imajo manje štečel, nego ustreza številu tarif, za katere je zgrajen števec (prim. drž. zak. št. 33 iz l. 1912.), je črkam *L* pristaviti na desni zgoraj črke *a*, *b*, *c* itd., in sicer ustrezno točki 2 v pravkar omenjenem državnem zakoniku objavljenih predpisov; po tem je na tabli, ki jo ima števec, navesti razmerje posameznih tarif, po katerih se oddaja tok.

Na Dunaju, 18. dne novembra 1912. l.

G. kr. komisija za pravilni meroskus:

Lang s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24, tudi v letu 1913. v nemškem, češkem, italijanskem, hrvaškem, poljskem, rumunskem, maloruskem in slovenskem jeziku.

Naročnina za celi letnik 1913 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodisi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 8 K.

Naročevati je treba v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24, kjer se dobivajo tudi posamezni letniki in posamezni kosi državnega zakonika.

Ker se državni zakonik naročnikom oddaja, oziroma pošilja samó, če se je plačala prej letna naročnina zanj, je ob enem naročilu priložiti zanj pripadajoči znesek; da se more hitro in brez pritožb vročevati po c. kr. pošti, je poleg natančnega naslova stanovanja povedati tudi dotični poštni dostavni okraj.

Posamezni letniki **nemške** izdaje se dobivajo:

Letnik 1849. za .	4 K 20 h	Letnik 1865. za .	4 K — h	Letnik 1881. za .	4 K 40 h	Letnik 1897. za .	15 K — h
1850.	10 „ 50	1866.	4 „ 40	1882.	6 „ —	1898.	6 „ —
1851.	2 „ 60	1867.	4 „ —	1883.	5 „ —	1899.	10 „ —
1852.	5 „ 20	1868.	4 „ —	1884.	5 „ —	1900.	7 „ —
1853.	6 „ 30	1869.	6 „ —	1885.	3 „ 60	1901.	6 „ —
1854.	8 „ 40	1870.	2 „ 80	1886.	4 „ 60	1902.	7 „ 50
1855.	4 „ 70	1871.	4 „ —	1887.	5 „ —	1903.	9 „ —
1856.	4 „ 90	1872.	6 „ 40	1888.	8 „ 40	1904.	5 „ —
1857.	5 „ 70	1873.	6 „ 60	1889.	6 „ —	1905.	6 „ —
1858.	4 „ 80	1874.	4 „ 60	1890.	5 „ 40	1906.	12 „ —
1859.	4 „ —	1875.	4 „ —	1891.	6 „ —	1907.	13 „ —
1860.	3 „ 40	1876.	3 „ —	1892.	10 „ —	1908.	9 „ —
1861.	3 „ —	1877.	2 „ —	1893.	6 „ —	1909.	8 „ 50
1862.	2 „ 80	1878.	4 „ 60	1894.	6 „ —	1910.	8 „ 40
1863.	2 „ 80	1879.	4 „ 60	1895.	7 „ —	1911.	7 „ —
1864.	2 „ 80	1880.	4 „ 40	1896.	7 „ —		

Prodajna cena za letnik 1912. se naznani začetkom januarja 1913. l.

Posamezni letniki v **drugih sedmih jeziki**h počeni z l. 1870. se dobivajo po istih cenah kakor nemška izdaja.

Ako se naroči vsaj 10, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, se dovoli 20% popusta, ako se naroči vsaj 25, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 25% popusta, in ako se naroči vsaj 35, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 30% popusta.

NB. Tisti kosi državnega zakonika nemške izdaje, ki naročniku sploh **niso došli** ali pa so mu **došli nedostatni**, naj se reklamirajo najdalje v **štirih tednih** potem, ko so izšli, kosi nenemških izdaj pa najdalje v **šestih tednih** po izdaji kazal in naslovnega lista k posameznim izdajam naravnost v c. kr. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III. okraj, Rennweg 16.

Kadar poteče ta rok, se bodo kosi državnega zakonika izročevali brez izjeme samo **proti plačilu prodajne cene** ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. naprej in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki od leta 1870. naprej popolnoma popolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h) iz zaloge c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24; s tem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomanjkljive) letnike ter si liste urediti po tvarinah.